

Arrest

nr. 253 779 van 30 april 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Rwandese nationaliteit te zijn, op 23 december 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 november 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 maart 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 april 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. SALDEN en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Rwandese nationaliteit te bezitten, etnisch Tutsi te zijn, en op 8 april 1999 te zijn geboren te Rwezmaenyo [Kigali]. Uw vader streed ten tijde van de genocide, als rebel voor het Rwandees Patriottisch Front [RPF] dat tot op heden aan het hoofd staat van de Rwandese overheid. Ook uw moeder was lid van RPF. Uw vader was na de Rwandese genocide actief in een geheim overheidsprogramma, dat onder meer een geheim project beheerde waarbij personen worden gerekruteerd om in het buitenland spionageactiviteiten uit te oefenen. U liep school in Rwanda, en werd in het jaar 2015, hiertoe gemotiveerd door uw vader, lid van de organisatie AERG [‘Association des Etudiants et Elèves Rescapés du Genocide’] op uw school.

Gedurende het laatste jaar secundair onderwijs, was u tevens vice-coördinator van AERG op uw school. Naast uw schoolopleiding, was u tevens werkzaam in een cybercafé te Kigali, waar u de computers onderhield.

U werd er op een dag aangesproken door een persoon die zich voorstelde als personeelslid van het ministerie van onderwijs, en die u vroeg om zijn computer te herstellen. Nadat u erin geslaagd was deze computer te herstellen, geraakte u aan de praat met deze persoon, die u aanbood om u te helpen bij het verkrijgen van een studiebeurs om in het buitenland te gaan studeren. Hij zei dat hij dit kon, gezien zijn positie bij het ministerie van onderwijs. Nadat u hem de gevraagde documenten en puntenlijsten had overhandigd, werd u een tijd nadien opnieuw door hem gecontacteerd, waarbij deze u meedeelde dat u zich op zondag 6 januari 2019 diende aan te bieden bij een bepaald kantoor, waar u verdere informatie zou ontvangen. U ging naar het kantoor op de afgesproken dag, waar u – samen met een 9-tal andere personen – uw gsm diende af te geven, en meegenomen werd in een bestelwagen. Deze wagen bracht u naar een militair kamp te Gashora, waar de deelnemers uiteen gehaald werden, waar u van kledij moest wisselen, en gezegd werd om geen vragen te stellen. U werd daarop opgesloten in een kamer in het militair kamp. De volgende dagen werd u uitgelegd dat u uitgekozen werd om spionageactiviteiten uit te voeren in het buitenland, u daartoe intensief getraind zou worden, en u naar Canada zou worden gezonden. U werd psychologisch zwaar onder druk gezet, uiteenlopende zaken uitgelegd betreffende de tweede persoonlijkheid die u zou moeten ontwikkelen, en gedwongen deze opdracht te aanvaarden. Uw vader kwam er, via een bewaker in het militair kamp die uw vader kende, evenwel achter dat u onder dwang meegenomen was naar het militair kamp, en organiseerde uw ontsnapping uit het kamp. U ontsnapte uit het kamp nadat u er ongeveer een maand in detentie was verbleven, en dook onder bij een vriend van uw grootvader, waar u verbleef tot uw vertrek uit het land. Uw vader organiseerde alles, en u verliet Rwanda eind februari 2019, via de grens met Tanzania. U reisde verder naar Kenia, waar u uw smokkelaar M. ontmoette. Nadien reisde u samen met M. naar Uganda, van waar u op 15 mei 2019 per vliegtuig naar België reisde. Hoewel uw plan erin bestond naar het Verenigd Koninkrijk te reizen, diende u zich aan te bieden bij de Belgische autoriteiten in de luchthaven van Zaventem, gezien u niet langer het Brits paspoort waarmee u reisde, kon gebruiken voor uw verdere vlucht vanuit Brussel naar het Verenigd Koninkrijk. U diende op 15 mei 2019 een verzoek tot internationale bescherming in bij de Belgische asielinstanties. In juni 2019 verliet u België en reisde u naar Frankrijk, waar u opnieuw een verzoek om internationale bescherming indiende. U werd daarop naar België teruggeleid in het kader van de Dublin-verordening.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een ‘gegronde vrees voor vervolging’, zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient opgemerkt dat het door u neergelegde internetartikel u betreffende, naar aanleiding van uw beweerde verdwijning op 6 januari 2019, dat u neerlegde ter ondersteuning van het door u beweerde asielrelaas, manifest vals is bevonden en u duidelijk poogde de Belgische asielinstanties te misleiden, middels dit artikel. Deze vaststelling doet fundamenteel en volledig afbreuk aan de geloofwaardigheid van het door u geopperde asielrelaas.

U verklaarde dat, wanneer u vermist werd, er in januari 2019 een artikel met opsporingsbericht naar uw persoon verscheen naar aanleiding van uw verdwijning, opgesteld door de leiders van AERG (notities CGVS, p. 21). Gevraagd wat dezen dan deden, en of ze dan berichten verspreidden, dan wel een artikel in de krant plaatsten, antwoordde u dat het op een nieuwswebsite werd gepubliceerd. U gaf daarop een afdruk af van dit artikel, dat verscheen op de internetwebsite ‘The Source Post’ [www.thesourcepost.com].

Ter bevestiging gevraagd of dit artikel dan gepubliceerd werd nadat u werd opgepakt in januari 2019, antwoordde u bevestigend. Ter bevestiging gevraagd of dit artikel een initiatief was van AERG, antwoordde u bevestigend (notities CGVS, p. 22).

Voorafgaand aan het persoonlijk onderhoud voor het CGVS, dat plaatsvond op 16 september 2019, was het CGVS echter reeds op de hoogte van het bestaan van dit opsporingsbericht dat gepubliceerd werd op de website van 'The Source Post', gezien dit reeds teruggevonden werd door het CGVS in het kader van het voorbereidend onderzoek met betrekking tot uw verzoek om internationale bescherming. **Echter, dient vastgesteld dat het internetartikel zoals het gepubliceerd was op de website [www.thesourcepost.com] voorafgaand aan het persoonlijk onderhoud op 16 september 2020, fundamenteel blijkt te verschillen – wat betreft de datum van publicatie, en de datum van uw beweerde verdwijning zoals deze vermeld wordt in de tekst van het artikel – van het door u, op 16 september 2020, neergelegde artikel.**

Immers, het betreffende artikel dat het CGVS voorafgaand aan het persoonlijk onderhoud terugvond, werd gepubliceerd op de website van 'The Source Post', op datum van 10 januari 2018. Wanneer u tijdens het persoonlijk onderhoud geconfronteerd werd met de vaststelling dat het CGVS reeds beschikte over dit artikel, en u dit artikel overhandigde opdat u het zelf zou kunnen lezen en vertellen wat er geschreven staat, vertaalt u de inhoud van dit artikel, zonder evenwel – opmerkelijk genoeg – de datum van uw beweerde verdwijning te vermelden zoals deze opgetekend staat in dit artikel; namelijk 6 januari 2018 (notities CGVS, p. 23). U gevraagd hoe het komt dat dit artikel gedateerd is van januari 2018, antwoordde u enkel het niet te weten, en stelde u dat dat verkeerd is. U erop gewezen dat de op het artikel vermelde datum, er toch op wijst dat dit artikel op het internet werd gepubliceerd in het jaar 2018, een jaar voorafgaand aan uw beweerde arrestatie en verdwijning, verklaarde u eerst niet te weten hoe dat komt, om daarna vaagweg toe te voegen dat er een 'online server timezone' op de website was, en het zeker 2019 was wanneer u dit artikel naging op internet (notities CGVS, p. 24). Gevraagd om verdere uitleg, verklaarde u dat, wanneer er een [internet]artikel geschreven wordt, dit ook naar het archief [van de betreffende website] gaat, en daarbij soms een fout gemaakt wordt. U ter bevestiging gevraagd of u dan meent dat het artikel foutief werd gearcheeerd op de website in kwestie, antwoordde u bevestigend. **U erop gewezen dat u een internetartikel voorlegt – gepubliceerd in januari 2019 – waarin wordt vermeld dat u verdween in januari 2019, hoewel hetzelfde artikel, dat voorafgaand aan het persoonlijk onderhoud door het CGVS werd geraadpleegd, in de tekst zelf van dit artikel, spreekt over 2018;** en u gesteld dat dit toch niet kan liggen aan een fout in de archivering van dit artikel, gezien het jaartal 2018 ook voorkomt in de tekst zelf van het opsporingsbericht in dit artikel, wist u enkel al stamelend te verklaren dat u niet zei dat het een fout was, en dat u toen niet vermist was (notities CGVS, p. 30). U nogmaals gevraagd hoe het komt dat er in het door het CGVS teruggevonden internetartikel op The Source Post, sprake is van januari 2018, antwoordde u enkel dat u het ook zag. Gevraagd of er dan twee versies zijn van ditzelfde artikel, verklaarde u enkel dat u het artikel teruggevonden heeft en afdruckte, zoals u het voorlegde tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS. **U erop gewezen dat, wanneer de internetpagina opgezocht wordt van het artikel zoals dit teruggevonden werd door het CGVS [waarin 2018 wordt vermeld], dit op heden leidt naar de versie van het artikel zoals u het voorlegt [waarin 2019 wordt vermeld], antwoordde u niet te weten hoe het komt,** en voegde u er – al gissend – aan toe dat de associatie [AERG] het mogelijks opvolgde. U verklaarde voorts dat u hen laatst naar video's en foto's van uw lidmaatschap vroeg, u hen vertelde over uw zaak, en u alles zei aan de coördinator. U gevraagd wat het verband is met de vaststelling dat er twee verschillende versies blijken te bestaan van het enige bewijselement dat u ter ondersteuning van uw geopperd asielrelaas naar voren brengt, antwoordde u dat u niet afwist van dat artikel [u doelt op de versie die het CGVS terugvonden had], en de coördinator [van het AERG] u meedeelde dat ze dat opsporingsbericht opstelden wanneer u vermist was vorig jaar [2019]. U voegde eraan toe dat, wanneer u hem vroeg om u zaken op te sturen, hij het u stuurde en u het afdruckte, zoals u het voorlegt bij het CGVS. U voegde er al gissend opnieuw aan toe dat ze het misschien opvolgden, de fout opmerkten en het dan veranderden, maar u daarover niet werd ingelicht. Gevraagd waarom ze dit zouden veranderen, zo'n anderhalf jaar na de feiten, antwoordde u het ook niet te weten.

Het dient opgemerkt dat uw verklaringen betreffende het opsporingsbericht in dit internetartikel, en uw verklaringen ter verduidelijking van de vraag hoe het komt dat er verschillende versies van eenzelfde opsporingsbericht blijken te bestaan, allesbehalve weten te overtuigen. Het dient immers vastgesteld, zo blijkt tevens uit de aan het administratieve dossier toegevoegde informatie, dat het door u neergelegde artikel, en de website waarop dit artikel terug te vinden valt, gewijzigd werden voorafgaand aan het persoonlijk onderhoud voor het CGVS, en meer bepaald op datum van 11 september 2020 (zie 'dateModified': "2020-09-11T09:25:13+00:00" in bronvermelding van 'Google Cache page' van de betreffende website, zoals deze bestond op datum van 12 september 2020). Zoals blijkt uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie 'Google Cache page' van de betreffende website, zoals deze bestond op datum van 26 augustus 2020),

viel het betreffende artikel voorafgaand aan 11 september 2020 nog terug te vinden via de internetlink 'http://thesourcepost.com/index.php/2018/01/10/itangazo-ryokurangisha/), en viel er te lezen dat u verdwenen zou zijn op 6 januari 2018. De op de website vermelde datum van publicatie, betrof 10 januari 2018. Wanneer op heden deze zelfde internetlink [URL] wordt ingevoerd, blijkt dat deze omgeleid wordt naar een quasi identieke internetlink [URL], met als enige verschil dat het in de internetlink vermelde jaartal, plots 2019 blijkt te zijn (namelijk <http://thesourcepost.com/index.php/2019/01/10/itangazo-ryo-kurangisha/>). Eenvoudig speurwerk op het internet (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier), toonde aan dat de eerste internetlink (waarin 2018 wordt vermeld) permanent verwijderd werd, en automatisch doorverwijst naar de tweede internetlink (waarin 2019 wordt vermeld), waarbij plots ook de jaartallen, vermeld in de tekst zelf van het betreffende artikel, gewijzigd waren (2019 i.p.v. 2018).

Bovenstaande vaststellingen tonen eenduidig aan dat de inhoud van het betreffende opsporingsbericht, alsook de internetlink via dewelke men dit artikel kan terugvinden, enkele dagen voorafgaand aan het persoonlijk onderhoud werden gewijzigd, waarbij het jaartal van uw beweerde verdwijning, alsook de publicatiedatum van het opsporingsbericht, simpelweg veranderd werden. Uw gissende verklaringen hiervoor – zo haalde u eerst aan dat het foutief gearchiveerd werd op de internetpagina, dan weer dat AERG, op wiens initiatief dit opsporingsbericht zou zijn gepubliceerd, de fout mogelijks opmerkte en aanpaste – overtuigen allerminst. Gezien ook de inhoudelijke tekst zelf van het opsporingsbericht wijzigde, kunnen bovenstaande vaststellingen geenszins verklaard worden door een 'foute archivering' van het artikel. Uw hypothese dat de betrokken personen van AERG, op wiens initiatief dit opsporingsbericht zou zijn gepubliceerd, de fout mogelijks opmerkten en aanpasten, is evenmin geloofwaardig. Immers; het kan ten eerste niet worden ingezien waarom dezen anderhalf jaar na de feiten nog dergelijke zaken zouden aanpassen, ten tweede kan niet ingezien worden hoe het mogelijk zou zijn dat – indien er in het opsporingsbericht inderdaad verkeerdelijk '2018' ipv '2019' zou zijn genoteerd – dit destijds niet zou zijn opgemerkt, ten derde verklaart deze hypothese geenszins hoe het komt dat ook de publicatiedatum van het opsporingsbericht op de internetwebsite van 'The Source Post', alsook de internetlink [URL] zelf, eveneens verkeerdelijk 2018 zou vermelden, en ten vierde kan niet ingezien worden hoe leden van AERG internetlinks van een mediakanaal zoals 'The Source Post' zelf achteraf zouden kunnen wijzigen, verwijderen en doorverwijzen naar een andere internetlink.

Bovenstaande vaststellingen laten enkel toe te concluderen dat u allesbehalve geloofwaardige verklaringen aflegt betreffende dit opsporingsbericht, en er manifest gepoogd werd het CGVS om de tuin te leiden, middels de hierboven vastgestelde wijzigingen die aangebracht werden aan het betreffend opsporingsbericht, opdat deze zou stroken met de door u afgelegde verklaringen in het kader van uw verzoek om internationale bescherming. Deze vaststelling doet volledig afbreuk aan de geloofwaardigheid van het door u beweerd asielrelaas.

Verder dient vastgesteld dat u, bij het indienen van uw verzoek om internationale bescherming op 15 mei 2019, manifest leugenachtige verklaringen aflegde met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit en beweerd asielrelaas, en u zich aanvankelijk niet internationaal beschermd wou weten door de Belgische autoriteiten.

Zo verklaarde u, bij het indienen van uw verzoek om internationale bescherming, A.K. te heten, geboren te zijn te Bujumbura op 31 juli 2002, en de Burundese nationaliteit te bezitten (zie 'Verslag Aanvraag Internationale Bescherming (vervolg)' in administratief dossier). U verklaarde eveneens dat uw gehele familie problemen heeft in Burundi, en uw familie het nodige ondernam opdat u Burundi kon ontvluchten. Na het indienen van uw verzoek om internationale bescherming te België, wachtte u de behandeling van uw verzoek niet af, verliet u België opnieuw en reisde u op 20 juni 2019 naar Frankrijk, alwaar u op 25 juni 2019 een verzoek om internationale bescherming indiende (zie 'Formulaire uniforme pour les requêtes aux fins de reprise en charge' in administratief dossier). Gevraagd waarom u bij het indienen van uw verzoek om internationale bescherming in België, verklaarde geboren te zijn in Bujumbura op 31 juli 2002 en van Burundese nationaliteit te zijn, antwoordde u dat u dat zei omdat u Rwanda verlaten had met een paspoort van Burundi en de persoon met wie u samen reisde, u zei deze identiteit aan te houden (notities CGVS, p. 19 en 41).

Het dient evenwel vastgesteld dat deze verklaring weinig aannemelijk, noch overtuigend, bevonden wordt, gezien u bij aankomst te België niet langer over dit paspoort beschikte, en u naar België reisde met een paspoort van een ingezetene van het Verenigd Koninkrijk (notities CGVS, p. 19). Het kan dan ook niet ingezien worden omwille van welke reden u alsnog zou verklaren van Burundi afkomstig te zijn, en er een verzonnen relaas te brengen waarbij u verwijst naar problemen die u en uw familie zouden

hebben gekend in Burundi. Gevraagd waarom u al deze manifest leugenachtige verklaringen aflegde bij het indienen van uw verzoek om internationale bescherming in België, verwees u steeds naar de persoon met wie u samen reisde (M.) die u opgedragen zou hebben dit alles zo te zeggen (notities CGVS, p. 41). U gevraagd waarom – indien u een echte vluchteling zou zijn met een echt verhaal, en u werkelijk vervolging zou vrezende in Rwanda – u verklaart van Burundi afkomstig te zijn wanneer u in België internationale bescherming verzocht, verklaarde u enkel dat u toen niets afwist van asiel, en u deed wat M. u zei. Gevraagd wat u dan uiteindelijk deed besluiten de waarheid te vertellen, antwoordde u – opmerkelijk genoeg – dat u enkel uw echte verhaal kon vertellen indien u uw echte identiteit prijs gaf (notities CGVS, p. 42) – hetgeen logischerwijze de vraag oproept waarom u dan initieel besloot te liegen over uw identiteit, leeftijd, nationaliteit en asielrelaas.

Op een verzoeker om internationale bescherming rust de verplichting om van bij de aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan de verzoeker is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen voor de asielinstanties, zodat deze kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Aan het feit dat iemand zich wendt tot de autoriteiten van een bepaald land teneinde er diens status van vluchteling te doen erkennen, is bovendien inherent het vertrouwen verbonden in de autoriteiten waaraan men de bescherming vraagt. **De vaststelling dat u aanvankelijk poogde de Belgische asielinstanties te misleiden, wat betreft uw identiteit, leeftijd, afkomst, nationaliteit en asielrelaas, alsook dat u aanvankelijk de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming in België niet afwachtte en het land verliet, doet dan ook fundamenteel afbreuk aan de ernst van de door u voorgehouden vrees voor vervolging in Rwanda.**

Hoewel bovenstaande vaststellingen reeds volledig afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van het door u voorgehouden asielrelaas, dienen verder volgende opmerkingen gemaakt, die de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen enkel verder bevestigen.

U verklaarde dat uw vader u uitlegde waarom u gerekruteerd werd voor het spionageproject van het overheidsprogramma waarin hij werkzaam was, hoewel hij zelf niet wou dat u überhaupt gerekruteerd zou worden (notities CGVS, p. 14). U verklaarde dat uw vader – die op de hoogte was van het bestaan van het geheime spionageproject waarin u beweerdelijk gerekruteerd werd – u uitlegde dat de organisatie AERG door de Rwandese overheid gekozen werd als basis van waaruit kandidaten gerekruteerd werden om deel te nemen aan het geheime programma, gezien er enkel Tutsi's deel uitmaken van AERG, en AERG gelinkt is aan overheidsinstanties (notities CGVS, p. 36). Eveneens verklaarde u dat de overheid agenten uitstuurt om AERG-leden te zien, en te bepalen wie in aanmerking zou komen om het programma te vervoegen. Uw vader was zelf werkzaam in dit geheime overheidsprogramma (notities CGVS, p. 13). Personen die in aanmerking komen voor het spionageproject worden vervolgens meegenomen naar die plek [u doelt op de militaire kazerne waarheen u werd gebracht, en waar u vastgehouden werd], waar hen uitgelegd wordt wat zou gebeuren, welke missie ze dienen uit te voeren en wat ze moeten doen (notities CGVS, p. 36). **Uw vader legde u dit alles uit, maar zou zelf niet geweten hebben dat u gerekruteerd werd**, gezien – zo verklaarde u – het niet meegedeeld werd aan leden van het programma wanneer iemand werd gerekruteerd. **Gevraagd of uw vader dan niet vermoedde dat u gerekruteerd werd, wanneer u vermist was in januari 2019, verklaarde u het evenwel niet te weten – een bevreemdende verklaring, gezien u eerder uitvoerige verklaringen aflegde betreffende uw vader die u uitgelegd zou hebben waarom net u gerekruteerd werd.** Uw vader zou, wanneer deze op de hoogte zou zijn gekomen van uw detentie in het militair kamp, uw ontsnapping aldaar georganiseerd hebben gezien hij niet wou dat u gerekruteerd werd, en vervolgens uw vlucht uit Rwanda. Echter, u verklaarde eveneens dat u initieel net lid geworden was van AERG, net omdat u door uw vader hiertoe werd gemotiveerd, alsook dat uw oudere broer op identieke wijze als u gerekruteerd werd voor dit spionageproject (notities CGVS, p. 38).

Hoewel uit uw verklaringen naar voren komt dat uw vader niet geweten zou hebben dat u gerekruteerd werd voor het spionageproject, uw vader dit ook absoluut niet wou, en uiteindelijk uw ontsnapping en daaropvolgende vlucht uit Rwanda organiseerde (en zo zijn eigen veiligheid in Rwanda in gevaar bracht), komt eveneens uit uw verklaringen naar voren dat u net lid werd van AERG op aansporen van uw vader, dat uw vader u uitlegde dat u in aanmerking kwam voor rekrutering omdat u lid was van AERG, en deze hele historie reeds uw oudere broer, eveneens zoon van uw vader, overkwam. Voorts verklaarde u dat uw vader op heden in Zuid-Afrika is omdat hij bang was dat hem iets zou overkomen in Rwanda (notities CGVS, p. 15). Ondanks uw verklaring telefonisch contact te hebben gehad met uw vader die in Zuid-Afrika zou zijn, weet u evenwel niet of uw vader er vluchteling is, noch weet u wanneer

uw vader Rwanda zou verlaten hebben, noch weet u waarom uw vader Rwanda moest verlaten en weet u evenmin of de Rwandese autoriteiten erachter kwamen dat uw vader achter uw ontsnapping zat (notities CGVS, p. 15 en 42). **Bovenstaande verklaringen overtuigen hoegenaamd niet.** Immers, aan de ene kant komt uit uw verklaringen naar voren dat uw vader u aanspoorde om lid te worden van AERG, hoewel hij als lid van het geheime overheidsprogramma wist dat u op deze wijze mogelijks in aanmerking zou komen voor het spionageproject, wist hij u ook uitvoerig uit te leggen waarom net u gerekruteerd werd (notities CGVS, p. 38) en werd zijn andere zoon – uw broer Ab. – reeds op identieke wijze gerekruteerd voor dit spionageproject, en aan de andere kant komt uit uw verklaringen naar voren dat uw vader helemaal niet wou dat u gerekruteerd zou worden voor dit spionageproject, en uw vader niet geweten zou hebben dat u gerekruteerd werd wanneer u vermist was in januari 2019, en hij uiteindelijk zijn eigen veiligheid op het spel moest zetten middels het organiseren van uw ontsnapping uit detentie, en daaropvolgende vlucht uit Rwanda. Bovenstaande verklaringen worden geenszins coherent bevonden.

Tot slot dient opgemerkt dat uw verklaringen tot op heden in contact te staat met het AERG, die u tevens zou vragen om bepaalde zaken op te sturen naar u in België, verder ernstig afbreuk doen aan de reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van uw verklaringen.

U verklaarde dat u AERG contacteerde [vanuit België], u hen naar video's vroeg en foto's van uw lidmaatschap, u vertelde over de zaak die u had en u alles vertelde aan de coördinator van AERG, waarna u hem vroeg zaken op te sturen die uw lidmaatschap van AERG aantonen (notities CGVS, p. 30). Bovendien verklaarde u – zoals hierboven reeds opgemerkt – te vermoeden dat ze [AERG] de fout in het door u neergelegde internetartikel opmerkten, en mogelijks aanpasten. Deze verklaringen worden echter – met het door u beweerde asielrelaas in het achterhoofd – uiterst bevreemdend bevonden. **Immers, u verklaarde zelf dat AERG gelinkt is aan overheidsinstanties, en AERG gebruikt wordt als basis van rekrutering door de Rwandese overheid. Dat u, dit gegeven zijnde, op eigen initiatief contact zou leggen met AERG, hen uw hele verhaal vertellen, en vragen om u te helpen middels het opsturen van bepaalde zaken, zijn verklaringen wars van doorleefde ervaringen. Indien u werkelijk gezocht zou worden in Rwanda door de Rwandese autoriteiten, en u werkelijk als spion in aanmerking zou zijn gekomen op basis van uw verdiensten bij AERG, is het geenszins geloofwaardig of aannemelijk dat u uit eigen beweging contact zou opnemen met een organisatie die danig dicht aanleunt bij de Rwandese autoriteiten – die u beweert te vrezen – met de vraag om u te helpen in het kader van uw verzoek om internationale bescherming te België.**

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen in acht genomen, kan er geen enkel geloof worden gehecht aan de door u, in het kader van uw verzoek om internationale bescherming in België, afgelegde verklaringen. Het dient dan ook te worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet bestaat.

Wat betreft de door u neergelegde documenten, dienen volgende vaststellingen gedaan. Wat betreft het door u neergelegde opsporingsbericht, verschenen op de website 'www.thesourcepost.com', dient verwezen naar de hierboven reeds gedane vaststellingen, waaruit naar voren komt dat dit internetartikel manifest vervalst werd. Dit document weet de hierboven gedane vaststellingen dan ook geenszins te wijzigen. Wat betreft het door u neergelegde artikel 'Des espions parmi nous', betreffende een Rwandese studente die asiel vroeg in Canada en verklaarde als spionne te zijn uitgestuurd naar Canada door de Rwandese overheid, dient opgemerkt dat dit geenszins een bewijs vormt voor de door u afgelegde verklaringen. Immers, het CGVS betwist an sich niet dat de Rwandese overheid in het verleden reeds meermaals in verband werd gebracht met spionageactiviteiten in het buitenland, noch dat er gegronde redenen bestaan om te vermoeden dat de Rwandese overheid zich tot op heden met dergelijke activiteiten inlaat. Deze vaststelling wijzigt evenwel niets aan het feit dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen, waarbij u oppert gedwongen gerekruteerd te zijn geworden om als Rwandese student spionageactiviteiten uit te voeren in Canada in opdracht van de Rwandese autoriteiten.

Hoewel u meent dat dit artikel de waarachtigheid van uw verklaringen zou bevestigen, kan evengoed de mogelijkheid overwogen worden dat dit er een inspiratiebron toe vormde. Voorts dient vastgesteld dat er geen zekerheid bestaat met betrekking tot de waarachtigheid van de in dit artikel verhaalde feiten, en kan enkel vastgesteld worden dat dit de weerslag betreft van het relaas dat een Rwandese studente gedaan zou hebben in het kader van haar asielaanvraag in Canada.

Wat betreft de door u neergelegde Rwandese identiteitskaart, dient vastgesteld dat deze bovenstaande vaststellingen niet weet te wijzigen, gezien het CGVS uw Rwandese identiteit als dusdanig niet betwijfelt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift van 23 december 2020 dat het feitenrelaas in de bestreden beslissing de volgende misvattingen bevat:

“- De vader van Verzoekster was actief in het Rwandese leger en wist door zijn contacten in het leger af van het bestaan van het overheidsprogramma. In tegenstelling tot wat uiteengezet werd in het feitenrelaas (en later in de motivering), wist de vader van Verzoekster daarentegen niets af van de concrete implementatie van het programma. Doordat verschillende militairen tegen de rekrutering van jonge studenten waren, werden zij niet op de hoogte gesteld van de concrete implementatie van het overheidsprogramma. De vader van Verzoekster wist dus ook niet dat zijn zoon gerekruteerd werd.

- In de motivering wordt de rol van het AERG op verscheidene plaatsen overschat: het AERG is een Rwandese NGO die zich inzette voor kinderen die één of beide ouders verloren tijdens de Rwandese genocide (stuk 2). Verzoekster was hier monitor (en vice-coördinator). Verzoekster denkt dat zijn activiteiten bij het AERG ertoe geleid hebben dat hij werd gerekruteerd door het speciaal overheidsprogramma, maar Verzoekster heeft niet verklaard dat het AERG een sturende rol heeft/ had bij het aanwerven van rekruten voor het geheim overheidsprogramma. Als zodanig heeft Verzoekster ook nooit verklaard het AERG te vrezen, aangezien het AERG een goedaardige NGO is.

- Na zijn landing op Zaventem probeerde Verzoekster, op aangeven van M., om door te reizen naar het Verenigd Koninkrijk. In Calais werd hij gevat door de Franse politiediensten en teruggestuurd naar België. Het is dus niet zo dat Verzoekster “ook” internationale bescherming heeft aangevraagd in Frankrijk.

- In tegenstelling tot wat wordt uiteengezet in de beslissing van verwerende partij heeft Verzoekster nooit verklaard dat ook zijn broer gerekruteerd werd voor het geheim overheidsprogramma, waarvoor hij gevangen gehouden werd. Zijn broer was wel actief in het Rwandese leger, maar wist niets af van het geheim overheidsprogramma.”

Hij voert een schending aan van de algemene motiveringsplicht.

Aangaande het artikel van “The Source Post” stelt het verzoekschrift:

“Ten eerste stelt verwerende partij ten onrechte dat Verzoekster ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot mogelijke oorzaken van de discrepanties tussen de twee artikelen. Daarentegen blijkt uit de lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud dat Verzoekster in eerste instantie geen verklaring had voor de wijziging van de data (en dus ook geen ‘ongeloofwaardige’ verklaring).

Het is pas na lang aandringen door verwerende partij dat Verzoekster verklaart dat de ‘online server timezone’ een mogelijke oorzaak zou kunnen zijn. Later verklaart zij dat de betrokken personen van het AERG, van wie zij de link naar het artikel ontvangen heeft, hun fout mogelijks hebben ingezien en aangepast.

Deze beide verklaringen kunnen niet gekwalificeerd worden als zijnde een afdoende poging om de discrepanties tussen de twee artikelen te verklaren, gezien de grote druk en stress waarmee Verzoekster te maken had tijdens het persoonlijk onderhoud.

In plaats van genoeg te nemen met het standpunt dat Verzoekster de oorzaak van de wijziging van de datum niet kende, hangt verwerende partij nu onnoemelijk veel gewicht aan een verklaring die geenszins als een verklaring gekwalificeerd kan worden.

Het was nooit de bedoeling van Verzoekster om 'geloofwaardige' verklaringen af te leggen over de oorzaak van de wijziging van de datum, aangezien zij de oorzaak niet kende, zoals verschillende keren aangehaald tijdens het onderhoud.

Ten tweede, voor zover Uw Raad zou oordelen dat de verklaringen van Verzoekster wel als geldig gekwalificeerd moeten worden, volgt uit de weigeringsbeslissing van verwerende partij nog niet waarom deze ook perse ongeloofwaardig zijn.

Zo motiveert verwerende partij motiveert niet waarom een 'online server timezone' geen oorzaak kan zijn van de gewijzigde data. Ook motiveert zij niet waarom het perse ongeloofwaardig is dat betrokken personen van het AERG medewerkers van 'The Source Post' op de fouten gewezen hebben. Zoals verwerende partij zal willen erkennen is het courant dat online artikels gewijzigd worden, wanneer deze fouten bevatten. Het feit dat deze wijziging 1,5 jaar na de feiten heeft plaatsgevonden is niet perse ongeloofwaardig.

Ten derde stelt verwerende partij dat verzoekster manifest gepoogd zou hebben om haar om de tuin te leiden.

Deze vaststelling is onjuist en volgt geenszins uit de feiten.

Zoals hierboven weergegeven heeft Verzoekster geen verklaring voor de wijziging van de datum op bewuste artikels. Zij heeft de artikels slechts ontvangen na haar aankomst in België via de coördinator van het AERG in Rwanda. Van enig bijzonder opzet om verwerende partij te misleiden kan dan ook geen sprake zijn, minstens wordt dit bijzonder opzet niet bewezen door verwerende partij.

Het feit dat er twee artikels zouden circuleren van één artikel wijst nog niet op enig bijzonder opzet in hoofde van Verzoekster om verwerende partij om de tuin te leiden."

Wat betreft de aanvraag voor internationale bescherming onder een andere identiteit, wordt aangevoerd:

"Uit vrees voor vervolging ontluchtte Verzoekster zijn thuisland. Op zijn reis werd Verzoekster vergezeld door mensensmokkelaar M.. Deze beval hem om niet zijn eigen verhaal te vertellen, maar een andere identiteit aan te nemen met het oog op de verdere doorreis naar België. Verzoekster - die op dat moment net de leeftijd van 20 jaar had bereikt en die bovendien zwaar getraumatiseerd was door wat hem net was overkomen in zijn thuisland - wist niet beter dan de bevelen van M. op te volgen, wat een menselijke reactie is voor een getraumatiseerde adolescent. Het is pas nadat Verzoekster zich bewust was van het feit dat M. zijn beloftes niet zou waarmaken, dat Verzoekster de waarheid vertelde aan de Belgische autoriteiten.

Het feit dat verwerende partij dergelijke kwalijke gevolgen verbindt aan de eerste aanvraag, getuigt van weinig zin voor de realiteit."

Verzoeker hekelt "de foutieve interpretatie van de rol van het AERG":

"Zoals reeds aangegeven in het feitenrelaas (supra randnr. 2) is het AERG een Rwandese NGO met een nationalistische insteek die zich inzet voor kinderen die één of beide ouders verloren hebben in de Rwandese genocide. Eén van de kerntaken van het AERG is om haar leden te onderwijzen over de genocide, alsook hen te onderwijzen om te houden van Rwanda. Leden van het AERG hebben ipso facto een sterke connectie met de Rwandese genocide en met hun vaderland tout court (stuk 2).

Verzoekster was lid van het AERG en op latere leeftijd monitor en vice-coördinator. Het is de connectie met het AERG (en dus ook met de genocide) die ertoe geleid heeft dat Verzoekster aangesproken werd door de Rwandese overheid om deel te nemen aan het geheim overheidsprogramma. Het lidmaatschap van het AERG vormde - volgens de leden van het militaire overheidsprogramma - een goede voedingsbodem om voor het vaderland spionageactiviteiten uit te voeren in het buitenland.

Het is evenwel fout om te stellen dat het AERG - als goedaardige NGO - een sturende rol heeft/ had in de werving van de leden van het geheim overheidsprogramma. Verzoekster heeft nooit verklaard dat hij het AERG vreesde, gezien zijn goede contacten daar en de goedaardige insteek waarmee het AERG haar activiteiten uitvoert. Het feit dat Verzoekster tijdens het persoonlijk onderhoud verklaard heeft nog in nauw contact te staan met leden van het AERG, moet in die optie verklaard worden.

Verwerende partij gaat er - ten onrechte - van uit dat het AERG een kwaadaardige organisatie is, gecontroleerd door de overheid."

Verzoeker voegt nog toe:

"Veelzeggend is daarbij dat de onderzoeker van verwerende partij na het persoonlijk onderhoud aan Verzoekster en haar raadsman verklaard heeft dat de kans 'groot' was dat er nog een tweede gesprek zou volgen, gezien de onderzoeker 'nog met verschillende vragen zat.' Het is een raadsel voor Verzoekster waarom geen tweede gesprek volgde, maar dat verwerende partij onverwijld over ging tot de weigeringsbeslissing."

Verzoeker stelt dat hij vervolging vreest in Rwanda en bijgevolg in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus:

"Een weigering om de militaire dienst te vervullen kan leiden tot de erkenning van de vluchtelingenstatus, zoals uitdrukkelijk erkend door de UNHCR (zie UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status, paragraphs 167-174): [...]"

Een rapport van Global Campaign for Rwandan's Human Rights (hierna: 'GCRHR') van 2013 (stuk 3). getiteld 'Harassed to harass in the name of dignity', erkent dat er gevallen zijn waarbij jonge studenten worden ingelijfd door geheime overheidsprogramma's die hen opleiden tot spion: [...]"

Ook in de media zijn voorbeelden te vinden, waarbij de Rwandese autoriteiten beschuldigd worden van spionage en intimidatie van oppositieleiders die zich in het buitenland bevinden (zie o.m.: stuk 4).

In een artikel van BBC News Afrique verklaart de adjunct-directeur van Amnesty International van Oost-Afrika: [...]"

2.2. Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker "Online krantenartikel The Source Post' van 9 januari 2019", "Website AERG 'About Us' van 20 december 2020", "Rapport van Global Campaign for Rwandan Human Rights 'Harassed to harass in the name of dignity' van 2013", "Online krantenartikel The Saskatoon StarPhoenix' van 14 augustus 2015" en "Online krantenartikel van BBC News Afrique van 19 november 2020".

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

4. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

5.1. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar Rwanda omdat hij ontsnapte uit een militair kamp van de Rwandese overheid waar hij opgeleid zou worden tot spion.

Verzoekers relaas ontbeert geloofwaardigheid omwille van de volgende redenen:

- verzoekers gedrag doorheen zijn asielpprocedure(s) afbreuk doet aan zijn vrees voor vervolging, daar hij bij het indienen van zijn verzoek om internationale bescherming aanvankelijk een andere identiteit, nationaliteit én asielsrelaas opgaf en hij vervolgens naar Frankrijk trok alvorens de behandeling van zijn verzoek af te wachten;
- hij ongeloofwaardige en weinig logische verklaringen aflegt over de kennis van zijn vader over zijn rekrutering en over diens vlucht nadien;
- hij tot op heden in contact staat met het AERG, terwijl deze organisatie door de Rwandese overheid gebruikt wordt om spionnen te rekruteren, zoals ook in het geval van verzoeker;
- hij een opsporingsbericht van op het internet voorlegt dat reeds voor zijn ontvoering, met andere data, online stond en dan vlak voor het persoonlijk onderhoud werd aangepast teneinde verzoekers verklaringen te ondersteunen.

5.2. In het verzoekschrift worden zijn leugenachtige verklaringen bij het indienen van zijn verzoek om internationale bescherming geweten aan het advies van smokkelaar M. en aan het feit dat hij *“net de leeftijd van 20 jaar had bereikt”* en *“bovendien zwaar getraumatiseerd was door wat hem net was overkomen in zijn thuisland”*.

Van een asielzoeker die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag nochtans worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op een volledige en correcte manier aanbrengt. De asielzoeker dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste verhoor daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielpprocedure. Het voorstaande geldt des te meer inzake verklaringen omtrent nationaliteit en identiteit.

Daarenboven is aan het feit dat iemand zich wendt tot de autoriteiten van een bepaald land teneinde er diens status van vluchteling te doen erkennen inherent het vertrouwen in de autoriteiten, waaraan men de bescherming vraagt, verbonden. Zoals verzoeker zelf aangaf: *“Ik kon enkel verhaal vertellen als ik echte identiteit prijsgeef en zeg wie ik ben.”* (notities van het persoonlijk onderhoud (hierna: notities), p. 42).

De vaststelling dat verzoeker zich bediende van een andere nationaliteit, identiteit en asielsrelaas bij het indienen van zijn verzoek om internationale bescherming op 15 mei 2019 betreft manifest een negatieve indicatie voor zijn geloofwaardigheid.

5.3. Wat het opsporingsbericht (ook bij het verzoekschrift gevoegd) betreft, benadrukt verzoeker in het verzoekschrift dat hij niet wist waarom de datum gewijzigd werd en klaagt hij aan dat verweerder aandrong op een uitleg en vervolgens in de bestreden beslissing *“onnoemelijk veel gewicht aan een verklaring die geenszins als een verklaring gekwalificeerd kan worden”*. Volgens verzoeker motiveert verweerder ook niet *“waarom een ‘online server timezone’ geen oorzaak kan zijn van de gewijzigde data”* of *“waarom het perse ongeloofwaardig is dat betrokken personen van het AERG medewerkers van The Source Post op de fouten gewezen hebben”*.

Te dezen blijkt uit de gegevens van het dossier dat verzoeker een opsporingsbericht van op het internet voorlegt dat in januari 2019 werd gepubliceerd en waarin zijn ontvoering in diezelfde maand besproken wordt, doch dat verweerder dit artikel vóór het persoonlijk onderhoud reeds terugvond, maar dan met publicatiedatum van januari 2018 en betreffende een ontvoering op 6 januari 2018. Uit het administratief dossier blijkt verder dat het artikel werd gewijzigd op 11 september 2020, zijnde 5 dagen voor het persoonlijk onderhoud.

Samen met verweerder merkt de Raad op dat verzoeker hiervoor geen logische verklaring aanbrengt: *“Uw gissende verklaringen hiervoor – zo haalde u eerst aan dat het foutief gearchiveerd werd op de internetpagina, dan weer dat AERG, op wiens initiatief dit opsporingsbericht zou zijn gepubliceerd, de fout mogelijks opmerkte en aanpaste – overtuigen allermintst.”*

Gezien ook de inhoudelijke tekst zelf van het opsporingsbericht wijzigde, kunnen bovenstaande vaststellingen geenszins verklaard worden door een 'foute archivering' van het artikel. Uw hypothese dat de betrokken personen van AERG, op wiens initiatief dit opsporingsbericht zou zijn gepubliceerd, de fout mogelijks opmerkten en aanpasten, is evenmin geloofwaardig. Immers; het kan ten eerste niet worden ingezien waarom dezen anderhalf jaar na de feiten nog dergelijke zaken zouden aanpassen, ten tweede kan niet ingezien worden hoe het mogelijk zou zijn dat – indien er in het opsporingsbericht inderdaad verkeerdelijk '2018' ipv '2019' zou zijn genoteerd – dit destijds niet zou zijn opgemerkt, ten derde verklaart deze hypothese geenszins hoe het komt dat ook de publicatiedatum van het opsporingsbericht op de internetwebsite van 'The Source Post', alsook de internetlink [URL] zelf, eveneens verkeerdelijk 2018 zou vermelden, en ten vierde kan niet ingezien worden hoe leden van AERG internetlinks van een mediakanaal zoals 'The Source Post' zelf achteraf zouden kunnen wijzigen, verwijderen en doorverwijzen naar een andere internetlink."

Tevens blijkt dat verzoeker niet eensluidend was wat betreft het verkrijgen van het bericht. Enerzijds verklaarde hij dat hij het hier "vond" op het internet en zo uitprintte ("Ik weet ook niet hoe dat komt. Op de website, er was online server timezone. Wanneer ik checkte op internet, het was zeker 2019. [...] Ik weet het niet ik vond het hier, printte het uit, en het kwam er zo uit, zoals ik het u voorleg."); notities, p. 24, 30), anderzijds stelde hij dat AERG het hem bezorgde ("Wanneer ik hem vroeg zaken op te sturen, hij stuurde het, ik printte het zo uit."; notities, p. 30).

Ingevolge het voorstaande wijst alles erop dat het opsporingsbericht enkele dagen voor het persoonlijk onderhoud werd aangepast teneinde verzoekers verklaringen te ondersteunen, dan wel dat het bericht minstens niet bewijskrachtig is daar de inhoud alleszins niet nauwkeurig blijkt.

5.4. In het verzoekschrift wordt benadrukt dat verzoeker niet heeft verklaard "dat het AERG een sturende rol heeft/ had bij het aanwerven van rekruten voor het geheim overheidsprogramma" en dat hij het AERG niet vreest, waardoor het niet onaannemelijk is dat hij nog in contact staat met deze organisatie. Hij voegt bij zijn verzoekschrift een print van de website van het AERG.

De Raad merkt op dat verzoeker wél verklaarde dat de overheid het AERG gebruikte voor het rekruteren van studenten door gedurende drie jaren agenten te sturen om "lessen" te geven aan AERG-leden, waarna geoordeeld werd wie in aanmerking kwam om gerekruteerd te worden als spion (cf. notities, p. 36). Uit verzoekers verklaringen blijkt inderdaad niet dat het AERG een "kwaadaardige organisatie" is, maar wel dat er een nauwe (samenwerkings)band is tussen de overheid en het AERG. Bijgevolg is het geenszins aannemelijk dat verzoeker deze laatste zou benaderen vanuit België wanneer hij hier internationale bescherming verzoekt uit vrees voor de Rwandese overheid, gezien het niet ondenkbaar is dat bepaalde informatie ook de autoriteiten zou bereiken.

6. De bij het verzoekschrift gevoegde stukken over de weigering om de militaire dienst te vervullen, over "jonge studenten [die] worden ingelijfd door geheime overheidsprogramma's die hen opleiden tot spion" en over voorbeelden "waarbij de Rwandese autoriteiten beschuldigd worden van spionage en intimidatie van oppositieleiders die zich in het buitenland bevinden", betreffen de algemene situatie in het land van herkomst, maar volstaan niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Dit dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier - gelet op het voorgaande - in gebreke.

7. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

8. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Bijgevolg kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

9. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig april tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS